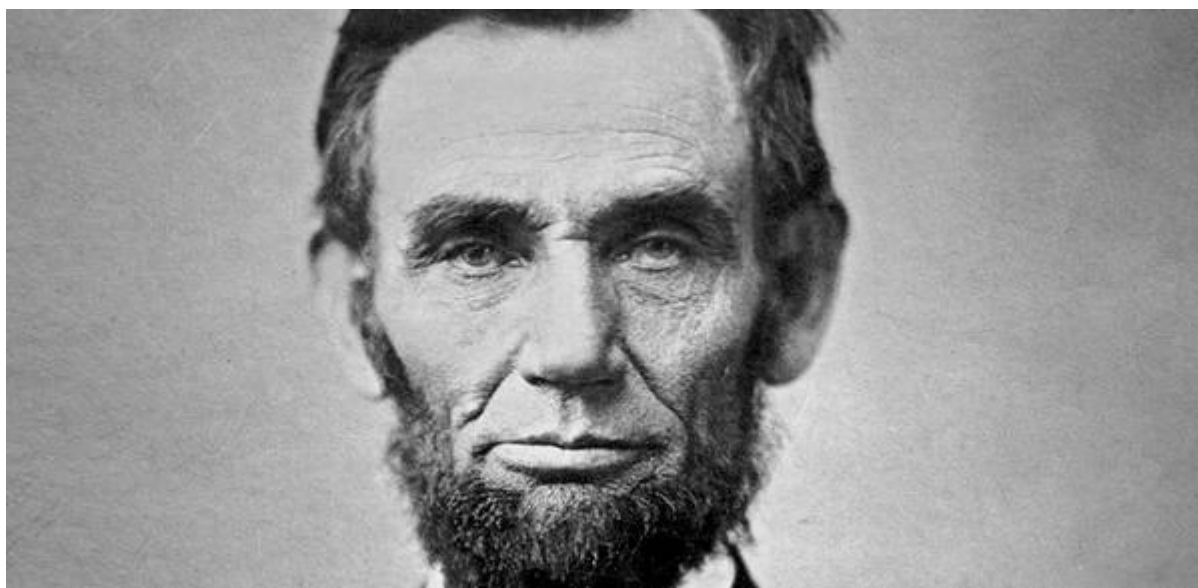

Jak Lincoln zniszczył Stany Zjednoczone

26 lipca 2020

Tytuł nowej książki Thomasa J. DiLorenzo „Problem z Lincolnem” („The Problem with Lincoln”), to mało powiedziane. Lincoln był czymś więcej niż tylko problemem. Była to najgorsza katastrofa, jaka kiedykolwiek spotkała Stany Zjednoczone. Lincoln zniszczył republikę federalną ustanowioną przez Ojców Założycieli i zniszczył konstytucję, która ją chroniła. Naruszył wszystkie postanowienia i każdą poprawkę do Konstytucji. Następnie w efekcie przepisał „Konstytucję” i usunął dziesiątą poprawkę.

Reżim Lincolna był dyktaturą. Lincoln zlekceważył prawo Stanów Zjednoczonych, Konstytucję Stanów Zjednoczonych, wszelkie prawa ludzi, władzę i autorytet sędziów. DiLorenzo pisze, że „wolność słowa praktycznie nie istniała w stanach północnych przez cały okres administracji Lincolna”. Lincoln nakazał aresztowanie i uwięzienie każdego, kto nie zgadzał się z jego inwazją na Południe lub czynił najmniejszą jego krytykę. Były masowe aresztowania obywateli i redaktorów gazet w północnych stanach. Co najmniej 38 000 obywateli północnych stanów uwięziono bez należytego procesu.

Lincoln popełnił zdradę wobec Konstytucji, zawieszając Habeas Corpus. Prezydencja nie posiada takiej władzy. Tylko Kongres może zawiesić Habeas Corpus nawet w przypadku buntu i inwazji. Prezes Sądu Najwyższego Stanów Zjednoczonych Roger B. Taney orzekł, że zawieszenie Habeas Corpus przez Lincolna było niezgodne z konstytucją. Redaktor „New York Tribune” Horace Greeley napisał, że może być konieczne udzielenie Taneyowi lekcji. Lincoln miał już podpisany nakaz aresztowania napisany w związku z aresztowaniem Taneya, ale go nie doręczał, najwyraźniej licząc na to, że Taney sam się poprawi. Inni sędziowie, zarówno stanowi, jak i federalni, którzy usiłowali utrzymać poszanowanie prawa, byli brutalnie bici, zamykani w więzieniu lub umieszczani w areszcie domowym i pozbawieni możliwości wykonywania swoich obowiązków sądowych. Sędzia Richard Bennett Carmichael z Maryland próbował wyegzekwować należyty proces. Sekretarz stanu Lincolna William Seward wysłał uzbrojonych żołnierzy federalnych. Odwiedzili go jego domu, „pobili go, zakrwawionego i nieprzytomnego zaciągnęli do Fort McHenry”. Sędzia sądu okręgowego Stanów Zjednoczonych, William Merrick, wydał nakaz aresztowania nieletniej młodzieży i został „aresztowany z użyciem siły zbrojnej bez odpowiedniego procesu”.

Za Lincolna nie tylko nie było podziału władzy, nie było też innej władzy. Lincoln użył żołnierzy do zrywania spotkań Partii Demokratycznej. Na przykład, amerykańskiemu senatorowi Thomasowi A. Hendricksowi żołnierze Unii uniemożliwili przemawianie z zamocowanymi na broni bagnetami, grozili, że „dokonają natychmiastowej utylizacji”. Innymi słowy, życie pod rządami Lincolna na północy było jak życie w Związku Radzieckim w najciemniejszych dniach rządów Stalina. Życie pod rządami Lincolna na południu było jak zniszczenie kułaków przez Stalina.

Biali, liberalni „uczeni w Lincolnie” przyznają wiele z tego. I uzasadniają to. Na przykład profesor Clinton Rossiter z Cornell University napisał książkę, zatytułowaną „Dyktatura

konstytucyjna", pełną sprzeczności. Rossiter deklaruje, że Lincoln był „wielkim dyktatorem”, którego „zdumiewające lekceważenie konstytucji nie było uważane przez nikogo za legalne”. Rossiter celebruje ten fakt. Bycie „wielkim dyktatorem” uczyniło Lincolna „prawdziwym demokratą”. Inny „uczony w Lincolnie”, Dean Sprague, napisał książkę opisującą szczegółowo setki aktów tyranii Lincolna, aby następnie w jakiś sposób dojść do wniosku, że Lincoln „nie przepadał za tyranią” i był „wielkim humanitarystą”. „To właśnie”, pisze DiLorenzo, czyni kogoś „uczonym w Lincolnie” – „dyktatura to demokracja, tyrania to wolność, zniszczenie konstytucji jest zgodne z konstytucją, więzienie dysydentów politycznych jest właściwe, dyktatura w odpowiednich rękach jest dobra i szlachetna” – itd.

Najważniejszym rozdziałem w książce DiLorenzo jest czwarty. W tym rozdziale tematem są zbrodnie wojenne Lincolna, jego generałów i armii. Lincoln zhańbił się będąc pierwszym władcą w czasach nowożytnych, który rozpętał masową wojnę z ludnością cywilną. To od Lincolna pochodziły wszystkie późniejsze naruszenia przez Waszyngton zasad wojny oraz protokołów i konwencji genewskich – bombardowanie japońskich i niemieckich miast, okrucieństwa w Wietnamie, Laosie i Kambodży, morderstwo 500 000 irackich dzieci usprawiedliwione przez sekretarz stanu USA Madeleine Albright w prawdziwym stylu Lincolna jako „warte tego”, masowe zgony w wyniku sponsorowanych przez Waszyngton i nielegalnych inwazji na Afganistan, Irak, Libię, Syrię i zamachy bombowe Waszyngtonu na Pakistan, Somalię i Jemen , prześladowania i tortury dziennikarza Juliana Assange’a, okropności tortur w Abu Ghraib i Guantanamo. Gdyby Południe wygrało wojnę, Lincoln, całe dowództwo Unii i większość armii Unii mogłaby zostać legalnie i słusznie powieszona jako zbrodniarze wojenni.

Rzeczywiście, zbrodnie wojenne Lincolna, Granta, Shermana, Sheridana i armii Unii „utorowały drogę wszystkim ludobójczym okropnościom potwornego XX wieku”. Plan wojenny Lincolna miał

na celu zniszczenie Południa, a nie tylko jego armii. Podpalenia, grabieże, gwałty i morderstwa ludności cywilnej, niszczenie ich domów, zagród, inwentarza żywego i miast przez zbirów Unii w mundurach były regułą. W Missouri rozległe obszary stanu stały się niezamieszkane.

Generał Unii James H. Lane powiedział: „Wierzmy w eksterminacyjną wojnę. Chcę zobaczyć spalenie każdej stopy ziemi w hrabstwach Jackson, Cass i Bates – wszystko ma być spustoszone”. „Kawaleria Unii spaliła 45 budynków w Dayton w stanie Missouri, 42 w Rose Hill i 150 prywatnych domów w Johnson County. Całe miasto Columbus w stanie Missouri zostało doszczętnie spalone”. Generał Thomas Ewing „oczyścił” z mieszkańców 3000 mil kwadratowych Missouri i zmusił 20 000 cywilów do opuszczenia ich domów, pozostawiając ich bez dachu nad głową, boso i goło a cały ich dobytek skradli „żołnierze” Unii. Ewing pochwalił się swoim wyczynem reporterowi z Waszyngtonu, mówiąc mu, że jego działanie zostało pochwalone przez prezydenta Lincolna.

Przyjaciel Lincolna, generał Grenville Dodge, ogłosił swoją politykę głodzenia całej populacji stanu Tennessee. „Ci ludzie są dumnymi, aroganckimi buntownikami” i zostaną zmuszeni do zrozumienia, że „wszystko, co posiadają, należy do rządu Stanów Zjednoczonych”. W grudniu 1862 roku Fredericksburg w stanie Wirginia został złupiony, splądrowany i zniszczony przez „żołnierzy” Unii. Di Lorenzo donosi, że „podobne bezprawne znęcanie się nad cywilami miało miejsce na całym Południu, kiedy generałowie Lincolna nadal to tolerowali, a nawet zachęcali do tego”. Ateny w stanie Alabama zostały „oczyszczone” przez pułkownika Unii Turchina, rosyjskiego imigranta, zwolennika cara Mikołaja.

Okrucieństwa, jakich doświadczyli cywilni mieszkańcy, obejmowały zorganizowane zbiorowe gwałty na Murzynkach przez „żołnierzy” Unii. To było za wiele nawet dla generałów Unii. Generał dywizji Don Carlos Buell postawił Turchina przed sądem wojennym i zwolnił go z armii, ale Lincoln interweniował i

awansował Turchina do stopnia generała. Chicago Tribune pochwaliło wyróżnienie Turchina i napisało, że Turchin „od początku miał najmądrzejsze i najjaśniejsze wyobrażenia każdego człowieka w tej dziedzinie o sposobie prowadzenia wojny”. To powinno wam powiedzieć wszystko, co powinniście wiedzieć o „wielkiej moralnej Północy”, ale niestety jest wiele dużo gorszych rzeczy..

Nie mogąc pokonać Lee na polu bitwy, unijni zbrodniarze wojenni coraz częściej celowali w cywilów. Charleston w Południowej Karolinie był przez sześć miesięcy bombardowany przez marynarkę wojenną Unii. W 1963 roku wciąż odkrywano niewybuchy, Atlanta została całkowicie zniszczona przez generała Shermana, najpierw przez bombardowanie, a następnie przez podłożone ładunki wybuchowe. Główny inżynier wojskowy Shermana, kapitan OM Poe, przerażony tak wieloma zwłokami kobiet i dzieci, powiedział Shermanowi, że dalsze bombardowanie nie ma celu wojskowego. „Wręcz przeciwnie”, powiedział Sherman, „zwłoki to piękny widok”. DiLorenzo pisze: „W mieście po mieście, przestrzegano tej samej rutyny: bombardowanie ludności cywilnej, kradzież jej własności, palenie ich domów i firm, zabijanie bydła, nawet dziwaczne, nieuzasadnione i okrutne zabijanie całej rodziny psów”. Orangeburg w Południowej Karolinie został zamieniony w jedną kupę popiołu. „Nawet groby na cmentarzach zostały wykopane, gdy żołnierze [Unii] szukali przy zwłokach jakiegokolwiek cennej biżuterii”. Dwie trzecie obszaru Kolumbii w Południowej Karolinie zostało doszczętnie spalone. Pułkownik Unii chwalił się: „Spaliliśmy jedno miasto, stolicę i większość wiosek na naszej trasie, jak również większość stodół, budynków gospodarczych i domów mieszkalnych, a każdy dom, który uchwycił się od pożaru, został splądrowany”.

Południe przegrało wojnę, kiedy Stonewall Jackson został zabity przez strażników Konfederacji, którzy wzięli go za zwiadowcę Unii. Gdy Jackson zniknął z pola widzenia, generał Unii Philip Sheridan mógłby zniszczyć dolinę Shenandoah w

Wirginii. Grant nakazał Sheridanowi przekształcenie tej ziemi w „jałowe pustkowia”. I zrobił. „Sheridan poinformował Granta, że podpalił 2200 stodół oraz 70 młynów mąki i pszenicy i ukradł lub zabił co najmniej 7000 bydła i owiec w ciągu jednego dnia. „Jutro będę kontynuować niszczzenie”.

DiLorenzo pisze: „Do popełnienia takich zbrodni wojennych potrzebny był specjalny rodzaj „żołnierza”. Biograf Shermana, Lee Kennett, napisał, że w armii Shermana „pułki nowojorskie były wypełnione kryminalistami z dużych miast i obcokrajowcami prosto z więzień Starego Świata”. Ci ludzie popełnili okropne zbrodnie wojenne pod kierunkiem dowódców takich jak Sherman, który napisał do swojej żony, że jego ostatecznym celem w tej wojnie była eksterminacja nie tylko żołnierzy, to najmniejsza część kłopotów, ale ludzi Południa. Kilka lat później Sherman stał się jeszcze bardziej znany z powiedzenia, że „jedynym dobrym Indianinem jest martwy Indianin” jako dowódca [ludobójczych] wojen z Indianami na równinach” (cytat przypisywany Shermanowi jest cytatem z Sheridana).

„Uczni w Lincolnie”, oszuści do końca, udają, że Lincoln, Grant, Sherman i Sheridan oraz armie Unii walczyły na wojnie w celu uwolnienia niewolników. Setki tysięcy białych mieszkańców północy zginęło, aby rzekomo uwolnić czarnych ludzi, o których Lincoln powiedział, że nie nadają się do życia wśród białych. To jest rodzaj „historii”, którą Amerykanie otrzymują od swoich „historyków”. Żaden dokument historyczny nie potwierdza fałszywego twierdzenia, że wojna była prowadzona z powodu niewolnictwa (patrz [TUTAJ](#)).

Nigdy, przenigdy nie wydało się „uczonym w Lincolnie” godnym uwagi, że w ciągu sześciu tygodni od zakończenia wojny Sherman i Sheridan byli zajęci pracą w armii Unii, mordując Indian z równin, którzy, podobnie jak Konfederacja, byli na drodze imperium i baronów kolejowych. Sherman napisał do Granta, że „Nie pozwolimy kilku złodziejskim, obdartym Indianom zatrzymać rozwój kolei”. Przyjaciel Lincoln, generał Grenville Dodge, proponował zniewolenie Indian i zmuszenie

ich do pracy na torach kolejowych. DiLorenzo pisze: „Ta sama armia, która właśnie splądrowała całe Południe, aby uwolnić niewolników”, jak głosi popularny przekaz, „miała stać się gigantyczną armią nadzorców plantacji niewolników”. Sherman traktował rdzennych Amerykanów tak samo jak południowców – istoty do eksterminacji. Rdzenny Amerykanin, powiedział generał Unii, był „rasą mniej niż ludzką i dziką”.

Armie Shermana i Sheridana przeprowadziły ponad tysiąc nalotów na wioski indiańskie, głównie w miesiącach zimowych, kiedy rodziny były skupione razem. Rozkazano zabić wszystkich i wszystko, w tym kobiety, dzieci i zwierzęta. Rozpoczęto eksterminację bizonów, aby pozbawić Indian jedzenia i zagłodzić ich na śmierć, czyniąc z nich nieskuteczną siłę bojową. Zbrodnie popełnione przez armię unijną od 1861 r. aż do lat osiemdziesiątych XIX wieku przewyższają zbrodnie wojenne z jakiegokolwiek innego okresu historii.

DiLorenzo podsumowuje: „Ich zachowanie utorowało drogę dla wielkich grzechów i zbrodni wojennych wojen XX wieku”. DiLorenzo opisuje, jak przestępca Lincoln został świętym i jak przestępcze działania Lincolna stały się precedensami dla prezydentów, którzy za nim podążali. Prezydent George W. Bush powtórzył nielegalny akt Lincolna dotyczący zawieszenia Habeas Corpus, a Kongres i Sąd Najwyższy nie zakwestionowali uzurpacji Busha władzy Kongresu. Zarówno Bush, jak i Obama, zrezygnowali z należytych procesów. Dzięki Lincolnowi dzisiejsze Stany Zjednoczone nie przypominają kraju stworzonego przez Ojców Założycieli. Stany Zjednoczone, takie jakimi były kiedyś, są pogrzebane od 1865 roku.

Kiedy wojna się skończyła, zaczęło się prawdziwe zniszczenie Południa. Nazywa się rekonstrukcją. Upokorzenie mieszkańców Południa i zatrucie stosunków rasowych przez Republikanów i okupantów Unii, gdyby mieszkańcy Południa byli mniej przyzwoitymi ludźmi, zakończyłyby się eksterminacją Czarnych i zabijaniem każdego mieszkańca północy i ich południowych współników. Ale południowcy byli ludem moralnym i

cywilizowanym. W rezultacie eksterminowano całe Południe.

Autorstwo: Paul Craig Roberts

Tłumaczenie: SL

Zdjęcie: [Alexander Gardner](#)

Źródło oryginalne: PaulCraigRoberts.org

Źródło polskie: Niepodległy.pl